

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/225/2015
Identifikačné číslo spisu:	6411208948
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6411208948.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkýň 1/ N. P., bývajúcej v V. P., E. K. XXXX/XX, 2/ J. L., bývajúcej v V. P., E. K. XXXX/XX a 3/ N. L., bývajúcej v V. P., E. K. XXXX/XX, zastúpených splnomocnenkyňou Špireková & Partners s. r. o., so sídlom v Žiari nad Hronom, Námestie Matice slovenskej 6, v mene ktorej koná ako konateľka advokátka JUDr. Barbara Špireková, proti žalovanej R. L., bývajúcej v V. P., E. K. XXX/XX, zastúpenej Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom so sídlom v Revúcej, Železničná 257/19, v konaní o ochranu vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4C/189/2011, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. novembra 2014 sp. zn. 16Co/649/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovanej o d m i e t a .

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyniam 1/ až 3/ náhradu trov dovolacieho konania 105,19 eur, a to ich splnomocnenkyni do troch dní.

Odôvodnenie

Žalobou podanou na Okresnom súde Žiar nad Hronom 21. júla 2011 sa žalobkyne domáhali voči žalovanej (pôvodne aj voči žalovanému J. R., resp. P. R.) uloženia povinnosti vykonať opatrenia na zabránenie zosuvu pôdy z pozemku v jej vlastníctve parcela CKN č. XXXX - trvalé trávnaté porasty o výmere 7659 m² - (pôvodne parcela EKN č. XXXX/XX) pre katastrálne územie V. P. na ich pozemok parcela CKN č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 528 m² - pre k. ú. V. P. ako aj na ich rodinný dom súp. č. XXXX, zapísaný na LV č. XXXX pre k. ú. V. P., spočívajúce najmä v tom, že na pozemku parcela č. XXXX bude udržiavať funkčnosť už realizovaných odvodňovacích vrtov, upraví povrch zosuvu a zabezpečí ho proti pôsobeniu plošnej erózie, vybuduje odvodňovací drén a utesní prípadné novovznikajúce zátrhy všetko v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu. Ďalej žiadali uložiť žalovanej aj povinnosť zabezpečiť, aby dažďová voda spadnutá na jej pozemok parcela XXXX neodtekala na ich pozemok parcela č. XXXX, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu. Zároveň žiadali priznať im náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom z

10. marca 2014 č. k. 4C/189/2011-119 žalobe v celom rozsahu žalobného petitu vyhovel. Zároveň rozhodol, že o náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie odôvodnil potrebou poskytnúť žalobkyniam ochranu v súlade s § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 20. novembra 2014 sp. zn. 16Co/649/2014 rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa aj s jeho odôvodnením. V súvislosti s odvolacími námietkami žalovanej poukázal na skutočnosť, že záver o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov súd vykoná je vždy vecou súdu a nie účastníkov konania. Prvostupňovým súdom vykonané dokazovanie a skutkové zistenia z neho vyplývajúce označil za jednoznačne odôvodňujúce právny záver prvostupňového súdu o splnení podmienok pre uloženie povinnosti žalovanej na vykonanie potrebných opatrení. Prvostupňovým súdom nariadené opatrenia označil za vhodné a primerané okolnostiam prípadu a zdôraznil, že skutočnosť, že žalovaná daný stav nezapríčinila, nemá spôsobilosť spochybniť právne závery súdu prvého stupňa. Námietku žalovanej, týkajúcu sa skutočnosti, či dom žalobkýň má alebo nemá vydané stavebné povolenie, vyhodnotil ako nepodstatnú pre posúdenie opodstatnenosti nároku žalobkýň.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“). Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, ďalej tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nesprávnym právnym posúdením veci. K odňatiu možnosti konať pred súdom malo dôjsť podľa jej názoru nedostatočným a strohým odôvodnením rozhodnutí súdov, tak prvostupňového ako aj odvolacieho. Súd sa podľa jej názoru riadne nevysporiadali so skutkovým stavom, riadne neodôvodnili svoje rozhodnutia, výslovne neuviedli, ktoré skutočnosti považovali za preukázané, ktorými sa zaoberali a ktorými nie, resp. niektoré opomenuli citovať vo svojich rozhodnutiach.

Žalované vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhli, aby dovolací súd dovolanie v celom rozsahu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), riadne zastúpená (§ 241 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.), teda či dovolanie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V preskúmvanej veci dovolateľka napadla dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol v merite veci potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či

napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

Za nedôvodnú považoval dovoláciu námietku o odňatí možnosti žalovanej riadne konať pred súdom nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho a prvostupňového súdu. V zmysle stanoviska Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. decembra 2015 nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže len výnimočne zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., a to ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. O taký prípad však v preskúmvanej veci nešlo. Tým, že sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a výslovne na ne odkázal, bolo potrebné odôvodnenie jeho rozsudku posudzovať v kontexte s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu. Z hľadiska náležitostí vyžadovaných ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. na riadne odôvodnenie rozsudku je postačujúce, ak súd v odôvodnení stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci. Sú z nich zrejmé podstatné dôvody, pre ktoré súdy rozhodli tak, ako rozhodli. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozsudku osobitne vysporiadal aj s odvolacími námietkami žalovanej týkajúcimi sa vykonaných a nevykonaných dôkazov, mierou jej zavinenia na vzniknutej situácii ako aj jej tvrdeniami týkajúcimi sa stavebného povolenia k stavbe rodinného domu žalobkyni.

Dovolací súd poznamenáva, že pri posudzovaní riadneho odôvodnenia rozhodnutí súdov v základnom konaní sa nezaobera správnosťou skutkových a právnych záverov v nich obsiahnutých, pretože správnosť dovolaním napadnutého rozsudku by mohol skúmať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

K námietke dovolateľky týkajúcej sa tzv. inej vady konania, spočívajúcej podľa nej v materiálnej nevykonateľnosti výrokov rozsudku prvostupňového súdu, dovolací súd uvádza, že táto skutočnosť nie je spôsobilou založiť prípustnosť dovolania v posudzovanej veci. Touto tzv. inou vadou konania by sa totiž dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné. Okrem toho povaha namietanej vady nezbavuje žalovanú možnosti urobiť otázku spôsobilosti prvostupňového rozsudku byť exekučným titulom relevantnou v prípadnom konaní o nútený výkon tohto rozhodnutia.

Rovnako ani žalovanou uplatneným dovolacím dôvodom, spočívajúcim v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom, sa dovolací súd nemohol zaoberať, pretože aj tento dovolací dôvod by mohli byť relevantný len v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné. Samotný však prípustnosť dovolania nezakladá.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

O priznaní náhrady trov dovolacieho konania žalobkyniam 1/ až 3/ rozhodol podľa § 146 ods. 2 O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keďže žalovaná tým, že jej dovolanie bolo odmietnuté, zaviniла vznik trov žalobkyniam v sume 105,19 eur, pozostávajúcich z odmeny ich zástupkyne za vyjadrenie k dovolaniu 96,80 eur (§ 11 ods. 1 písm. a/, § 13 ods. 2 a § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, ďalej len „vyhláška“) a z režijného paušálu 8,39 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky).

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok